

[Hagen Hagensen]

ville være 774.000 kr. Så har vi da ikke taget munden for fuld, når vi har foreslået en bundgrænse på 750.000 kr., altså ramt så nær ved og ikke gået over det, som bliver gennemsnittet for den stigning, der har fundet sted fra 15. til 16. alm. vurdering.

Derfor kan man trygt stemme for ændringsforslagene nr. 2 og 4, der i og for sig blot sørger for at ajourføre de formuestigninger, der har været tale om i tiden siden 15. alm. vurdering, og langt de fleste, der har haft stigning i deres formue siden da, er jo netop ejere af fast ejendom.

Jeg skal i øvrigt om disse ting henvise til den skalaberegning, som vi har ladet lave, som findes i betænkningen, og som dér viser, at der virkelig ville blive tale om en lettelse set i forhold til det, som regeringspartiet sammen med de radikale er nået frem til, og da også i forhold til det, som regeringen oprindeligt kom med.

Der er ikke spor tvivl om, at vi ikke synes om formueskat som sådan, men vi erkender, at der skal indbringes penge, og derfor vil vi også gå med til, at den fortsat er til stede. En kendsgerning er det imidlertid, at man altid skal betale sin formueskat af den indkomst, man har, ellers betyder det jo, at man fra statens side begynder at inddrage de værdier, som den enkelte ejer. Der er måske nogle, der synes, vi skal være helt lige i dette land. Jeg hører til dem, der har en vis højde; jeg er dog glad for, at jeg ikke i den forbindelse er så høj som skatte- og afgiftsministeren, for hvis vi skulle skæres ned til at være lige høje alle sammen, ville det vel være et problem, hvordan vi kom til at se ud, og de, der nu har en større længde end andre, kom måske til at se endnu ejendommeligere ud end vi.

Jeg skal opholde mig et øjeblik ved den formueskattegrænse, som regeringen sammen med de radikale er nået frem til. Den hviler på en beregning efter reguleringspristallet, en underlig beregning i denne forbindelse, finder jeg, da dette pristal jo ikke har særlig meget med forholdene omkring fast ejendom at gøre; dér har vi jo vurderingen som en ganske koncis værdimåler.

Men det er da egentlig også ejendommeligt at se, at hr. Bernhard Baunsgaard er fader til det spørsmål, der er blevet besvaret her – som han vist er – da han jo ellers bedst kan lide at regne med det, der hedder time-lønsindeks. Fulgte man det – for det har vi

også fået svar på – skulle bundgrænsen, hvis det skulle være i overensstemmelse med tingene, være 806.400 kr. Det er jo noget andet end 639.000 kr. og noget helt andet, når man skærer dette for lave beløb yderligere ned. Det er vist en ejendommelig tankebane, der her har fundet udtryk i det ændringsforslag, der er stillet som nr. 3.

Dernæst skal jeg sige, at når vi ikke kan følge ændringsforslag nr. 1, der er stillet af fremskridtspartiet – for det kan vi ikke – skyldes det, at man nok må antage, at dette vil give et provenutab, som vi ikke mener det korrekt at medvirke til, idet denne grænse går på, at formueskatten skulle indbringe det samme beløb, som den gjorde i 1974, efter en beregning over værdistigningerne siden da.

Men jeg har allerede sagt, at jeg råder til, man stemmer for ændringsforslagene nr. 2 og 4. Jeg kan altså ikke helt følge hr. Glistrup i først at stemme ja til hans, for det vil vi ikke, dertil vil vi stemme nej. Dernæst vil vi naturligvis stemme for vort eget ændringsforslag nr. 2, og jeg erkender, at vi ligesom venstre, hvis vi skulle blive stemt ned, vil stemme for ændringsforslaget om 630.000 kr. Vi finder, det er en godte. Den er så lille, at man næsten ikke kan tage imod den, men nu vel, vi kan jo i hvert fald ikke gå med til, at vi bliver stående på den grænse på 450.000 kr., som er gældende nu, og derfor må vi, om vi skulle blive stemt ned, stemme for de 630.000 kr. Vi vil naturligvis også stemme for vort eget ændringsforslag nr. 4, der er en logisk følge af nr. 2.

Bollmann (CD):

Jeg skal kort sige, at der efter CDs opfattelse ikke er nogen tvivl om, at opvurderingen af fast ejendom er den væsentligste årsag til formueforøgelserne. Derfor finder vi det også rimeligt, at grænsen kommer til at ligge på 750.000 kr., hvor gennemsnitsvurderingerne jo siger et væsentligt højere beløb.

Grænsen på de foreslåede 630.000 kr. forekommer tilfældig, da beregningerne herbagefter siger 639.000 kr. I bedste fald må man sige, det er småligt ikke i hvert fald at foreslå 640.000 kr.

Også forhøjelsen i ændringsforslag nr. 4 er en naturlig følge af udviklingen, og på CDs vegne skal jeg derfor anbefale at stemme for ændringsforslagene nr. 2 og 4.